



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

40. de prædestinatione & reprobatione, & eorum effectibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

EPI TOME
DE PRAEDESTINATIONE
& Reprobatione, & eorum effectibus.

DISTINCT. Quadragesimæ
CAP. Primum.

77. 6. ^{77. 6.} Hactenus
disputatū
est de scien-
tia Dei in
genere, nūc
de scientia
quò ad sal-
mandos.

Prædestinatio, & Præscientia differunt.

P Rædestinatio (quæ de hominibus saluâ-
dis est, ut ait Aug. lib. de Prædestin. San- ^{cap. 10}
cto.) est gratiæ præparatio, quæ sine
præscientia esse non potest, eaque præsciuit
quæ factururus est. Præscientia autem (quæ
sine prædestinatione esse potest) præsciuit
etiam & ea quæ non est ipse factururus, id est
omnia mala.

CAP. Secundum. Numerus electorum
non potest augeri vel minui.

P Rædestinatorum nullus videtur posse
damnari, vel reproborum aliquis posse
saluari. Vnde August. libr. de Correct. ^{Ca. 13.}
& Grat. In Apocal. (inquit) dicitur, Tene
quod habes, ne alius accipiat coronam
tuam. Si alius non est accepturus, nisi iste
perdiderit, certus est electorum numerus, id
est non potest augeri vel minui. At obi-
ciunt quidam: Possent Deus non apponere
gratiam quibus apponit: & subtrahere qui-
bus non subtrahit. Ergo qui prædestinati
sunt, damnari possunt, & è conuerso,

Obiectio.

Quibus respondemus ex ea ratione dictū *Responsio.*
 esse numerum electorum non posse augeri *Prædesti-*
 vel minui, quia non potest vtrunque simul *nat^o potest*
 esse, scilicet vt aliquis saluetur, & non sit *nō saluari,*
 prædestinatus: vel vt aliquis prædestinatus *sensum cō-*
 sit, & nō damnetur. Si verō simpliciter in- *positum fa-*
 telligatur, impossibilitas non admittitur. *cit & diui*

Et ad id quod rursus obiiciunt, quia *secū-*
 dum coniunctionē prædestinatus (scil. in- *Obiectio*
 quantum prædestinatus) non potest damna *secunda.*
 ri: Igitur cum alterum horum non potest
 non esse, scil. quod prædestinatus non possit
 esse non prædestinatus: sequitur non esse cō
 cedendum prædestinatum posse damnari. *Responsio.*

Respondendum, quod prædestinatus non
 potest esse non prædestinatus, si coniunctim
 intelligatur, id est, quod ille qui ab æterno
 prædestinatus est, non potest non esse præ-
 destinatus, vera est propositio: aliàs mutatio
 esset in Deo. Sed si diuisim intelligatur, est *Nota. De^o*
 falsa: quia designat prædestinatum quē *De^o potuit quē*
 ab æterno potuit non prædestinare, non potest *ab æterno*
 se non prædestinari. Et sicut ab æterno Deus nō *prædesti-*
 potuit eum non prædestinare: ita concedi- *nare: nō sic*
 tur à quibusdam, quod & modo potest eum *autem de*
 nō prædestinasse. & ita de præsciētia & præ- *actionibus*
 scitis dicunt. quod in actionibus vel opera- *hominis,*
 tionibus hominum nullatenus concedunt. *quæ trans-*
 Ex quo enim aliquid factum est vel dictum, *eunt in na-*
 non concedunt posse nō esse vel fuisse, quod *turam.*

factum vel dictum est: referentes possibilitatem ad naturam rei existentis. Cum vero de præsciencia Dei vel prædestinatione agitur, possibilitas vel impossibilitas ad potentiam Dei refertur, quæ semper eadem fuit, & est: quia prædestinatio, præsciencia, & potentia in Deo unum sunt.

C A P. 3. *Prædestinationis & Reprobationis duo effectus.*

QUUM prædestinatio sit gratiæ præparatio, id est diuina electio qua elegit quos voluit ante mundi constitutionem, ut ait Apost. Reprobatio est diuerso intelligenda est præsciencia iniquitatis quorundam, & præparatio damnationis eorundem. Eph. 1. Sicut enim prædestinationis effectus illa gratia est, qua in presenti iustificamur, atque ad rectè viuendum & in bono perseuerandum adiuuamur, & illa qua in futuro beatificamur: ita reprobatio Dei, qua ab æterno non eligendo quosdam reprobauit, sec. duo consideratur. Quorum alterum præscit & non præparat, scil. iniquitatem: alterum præscit & præparat. s. æternam pœnam. Vnde Aug. ad Prosp. & Hilar. Hæc, inquit, regula inconcussè tenenda est, peccatores in peccatis præscitos esse, non præparatos: pœnam autem esse præparatam, & c. Et sicut prædestinationis effectus est gratiæ appositio: ita reprobationis æter-

76. b.

Ca. 17

nae quodam modo effectus esse videtur ob-
duratio. Nec ~~obdurat~~ Deus (ait August. ad
Epist. Sextū) impartiendo maliciam, sed non im-
105. partiendo gratiam, sicut nec digni sunt. & ita
Ro. 9. indurare dicitur Deus (vt dicit Apost.) &
Lib. I. non quòd quemquam cogat peccare (vt di-
cit Aug. ad Simplicianum) sed quia miseri-
cordiam iustificationis eis nou largitur.

DE CAUSA PRAEDES-
tinationis & Reprobationis.

DISTINCT. Quadragesimæ primæ
CAP. Primum.

*Reprobatio, sed non prædes-
tatio, sub merito cadit.*

Obdurationis meritū inuenimus, mise-
ricordie autē meritū non inuenimus:
quia nullū est misericordie meritum,
ne gratia euacuetur, si nō gratis donetur: sed
meritis redditur. Miseretur itaque secundū
gratiam, quæ gratis datur: obdurat autē se-
cundū iudiciū, quod meritis redditur. Vnde Deus cau-
datur itelligi, vt sicut reprobatio Dei est nol *sa boni in*
le misereri: ita obduratio Dei sit nō misere- *prædestina*
ri: vt nō ab illo irrogetur aliquid quo sit hō *tione, sed*
deterior, sed tantū quo sit melior nō eroge- *nō mali in*
tū, &c. Quū ergo gratiæ, q̄ apponitur hōi *reprobatio*
ad iustificationē, nulla sint merita: multò mi *ne.*
nus & ipsi⁹ prædestinationis, qua ab eterno

*193 a. l. 47.
Induratio dicitur
quod dicitur
247. b.
mali d. 11.*